

The Essence of Sectarianism in Public Organizations: A Study in Afghanistan

Adeleh Alkouzehi

MSc., Department of Public Administration, Faculty of Administrative Sciences and Economy, Vali-e-Asr University, Rafsanjan, Iran. E-mail: adeleh.alkozehi@gmail.com

Mostafa Hadavinejad

*Corresponding Author, Associate Prof., Department of Management, Faculty of Administrative Sciences and Economy, Vali-e-Asr University, Rafsanjan, Iran. E-mail: hadavi@vru.ac.ir

Abstract

Objective: Sectarianism in a workplace is a dysfunctional phenomenon that is disruptive in the process of organizational democracy. The purpose of this study is to discover the essence of this phenomenon in public organizations in Herat province of Afghanistan.

Methods: The research strategy was descriptive phenomenology and participants were 24 employees from 16 public organizations in Herat province of Afghanistan, selected through a typical sampling to theoretical saturation. Maxqda software was used to analyze the interviews.

Results: The findings of the study showed that the essence of sectarianism in the studied organizations include four categories of sectarian behavioral artifacts as organizing building blocks of this phenomenon: sectarian political behaviors, precedence of sectarian relationships to regulations, discrimination sectarian and leader-member sectarian exchange.

Conclusion: Organizational sectarian behaviors in the domain of research are sectarian political behaviors that are favorable for members of the sect, but to the detriment of public interests, which emerge as sectarian and gender-based discrimination. In this phenomenon, through the leader-member sectarian exchange, members of the sect are regarded by the management as in-group and the others as out-group persons, and thus the in-groups enjoy special interests over other members. For this reason, sectarian relationships are preferred over the regulations.

Keywords: Sectarianism, Behavioral artifacts, Phenomenology, Descriptive phenomenology.

Citation: Alkouzehi, A., & Hadavinejad, M. (2019). The Essence of Sectarianism in Public Organizations: A Study in Afghanistan. *Journal of Public Administration*, 11(4), 608-628. (in Persian)

جوهره فرقه‌گرایی در سازمان‌های دولتی: پژوهشی در افغانستان

عادله الکوزهی

کارشناس ارشد، گروه مدیریت دولتی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، ایران. رایانامه:
adeleh.alkozehi@gmail.com

مصطفی هادوی نژاد

* نویسنده مسئول، دانشیار، گروه مدیریت، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه ولی عصر (عج)، رفسنجان، ایران. رایانامه:
hadavi@vru.ac.ir

چکیده

هدف: فرقه‌گرایی در سازمان، در فراگرد مردم‌سالاری سازمانی پدیده‌ای کثکارکردی و اخلاق‌گر تلقی می‌شود. پژوهش حاضر با هدف کشف جوهره این پدیده در سازمان‌های دولتی ولايت هرات افغانستان انجام شده است.

روش: راهبرد پژوهش، پدیدارشناسی وصفی و مشارکت‌کنندگان در آن ۲۴ نفر از کارکنان ۱۶ سازمان دولتی ولايت هرات افغانستان بودند که با استفاده از نمونه‌گیری نوعی تا مرحله اشباع نظری انتخاب شده بودند. برای تحلیل مصاحبه‌ها از نرم‌افزار Maxqda استفاده شد.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که جوهره فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه، شامل چهار دسته آلایه‌های رفتاری فرقه‌گرایانه به عنوان سازه‌های سامان‌بخش این پدیده می‌شود که عبارت‌اند از رفتارهای سیاسی فرقه‌ای، تقدم روابط فرقه‌ای بر ضوابط، تعیض فرقه‌ای و مبادله فرقه‌گرایانه رهبر - عضو.

نتیجه‌گیری: رفتارهای فرقه‌گرایانه سازمانی در قلمرو مکانی پژوهش رفتارهای سیاسی فرقه‌ای با ماهیت نفع‌طلبانه برای اعضای فرقه در سازمان حتی به بهای منافع جمع هستند که به صورت تعیض فرقه‌ای از نوع جنسیتی و قومی ظهور می‌یابند. در این پدیده از رهگذر مبادله فرقه‌گرایانه رهبر - عضو، اعضای فرقه توسط مدیریت سازمان خودی و سایر اعضاء غیرخودی تلقی می‌شوند و در نتیجه خودی‌ها در مقایسه با اعضاء از منافع ویژه‌ای برخوردار خواهند شد. با این فرض، روابط فرقه‌ای بر ضوابط ترجیح داده می‌شوند.

کلیدواژه‌ها: فرقه‌گرایی، آلایه‌های رفتاری، پدیدارشناسی، پدیدارشناسی وصفی.

استناد: الکوزهی، عادله؛ هادوی نژاد، مصطفی (۱۳۹۸). جوهره فرقه‌گرایی در سازمان‌های دولتی: پژوهشی در افغانستان. مدیریت دولتی، ۱۱(۴)، ۶۰۸-۶۲۸

مدیریت دولتی، ۱۳۹۸، دوره ۱۱، شماره ۴، صص. ۶۰۸-۶۲۸

DOI: 10.22059/jipa.2019.286704.2605

دریافت: ۱۳۹۸/۰۷/۰۹، پذیرش: ۱۳۹۸/۰۳/۱۳

© دانشکده مدیریت دانشگاه تهران

مقدمه

یکی از واقعیت‌هایی که برخی سازمان‌ها با آن مواجه هستند، پدیده فرقه‌گرایی^۱ است، پدیده‌ای که بر اساس آن سازمان قدرت، امکان‌ها و فرصت‌ها را به طور برابر در اختیار همگان قرار نمی‌دهد. این پدیده در برخی کشورها نمود بیشتری دارد، از جمله کشوری مثل ایرلند شمالی که به علت تعارض‌های اجتماعی طولانی مدت خشونت‌بار و خونین شهرت دارد. اختلاف‌های ارضی، مسائل قومیتی، سیاسی و مذهبی در این گونه جوامع در پس سال‌های طولانی و بروز خشونت‌های دهشتناک باعث ایجاد جو عدم قطعیت و بلا تکلیفی مستمر سیاسی و در نتیجه نهادینگی تبعیض در این قبیل کشورها شده است (دیکسون و هارگی^۲، ۲۰۰۶). افغانستان یکی از کشورهایی است که با فرقه‌گرایی دست و پنجه نرم می‌کند (هادیان، ۱۳۸۸)، کشوری با تنوع بالای قومیتی و مذهبی اما مردم‌سالاری کمتر تجربه شده و نوپا که مشکل‌های ناشی از چندگانگی قومی در آن بر همه مسائل سایه افکنده است (شفیعی و اقبال، ۱۳۸۸).

آنچه بیش از همه توجه صاحبان نظر به پدیده فرقه‌گرایی در سازمان را به خود جلب کرده، ضرورت ارتقای فرصت‌های برابر در سازمان برای همگان بوده است (فینلای^۳، ۱۹۹۳). اگرچه در کنار آن نمی‌توان از نقش تخریب‌گر فرقه‌گرایی در سلامت جامعه انسانی نیز چشم پوشید (گراهام، والش و مک‌کارتنتی^۴، ۲۰۱۲). فرقه‌گرایی در سازمان می‌تواند به افزایش تعارض سازمانی و کاهش مشارکت اجتماعی منجر شود. با این توضیح که اگر تفاوت‌های فرهنگی بین کارکنان به خوبی مدیریت نشوند، می‌توانند باعث سوءتفاهم و تعارض در محل کار شوند (الوختن^۵، ۲۰۱۵). همچنین، اعضای فرقه‌ها به طور معمول خود را در حصار تنگ گروه‌های مرتبط با خویش محدود کرده و از مشارکت اجتماعی و جوشش با دیگران پرهیز می‌کنند (راسل^۶، ۱۹۵۷). به علاوه، علی‌رغم اینکه مردم رکن اساسی هر حکومتی محسوب می‌شوند (رهنورد، علی‌پور، دهدار و خلیلی، ۱۳۹۸) و مدیریت دولتی به عنوان بخش حیاتی حکومت (محمدی، الوانی، معمارزاده طهران و حمیدی، ۱۳۹۵) و یکی از مبانی توسعه جامعه (ایمانی، قلی‌پور، آذر و پورعزت، ۱۳۹۸) باید به این مهم توجه کند، فرقه‌گرایی با «مردم‌سالاری سازمانی»^۷ نیز هم‌خوانی و سازگاری ندارد، زیرا فرقه‌ها منافع گروهی خود را بر منافع کلی سازمان ترجیح می‌دهند و اصولاً استفاده از قدرت برای افزایش منافع حامیان متعصب^۸ طرفیتی برای سوءاستفاده محسوب می‌شود. در چنین وضعیتی نمی‌توان انتظار داشت که اعضای فرقه به توازنی سازمانی^۹ و تسهیم قدرت میان افراد و گروه‌های مختلف و متنوع سازمان تن در دهنده (باچر و کلارک^{۱۰}، ۲۰۰۲). این در حالی است که مقصود از مردم‌سالاری سازمانی، مشارکت همه اعضای سازمان در فرایندهای اداری و قابل اجرا در سازمان است (هربیسون و فریمن^{۱۱}، ۲۰۰۴). در واقع، در بستر مردم‌سالاری سازمانی است که به دیدگاه‌های مختلف افراد و گروه‌های اجتماعی توجه شده و احترام گذاشته می‌شود و صدای اقلیت شنیده می‌شود. به علاوه، دلستگی متعصبانه^{۱۲} رفتاری

1. Sectarianism

2. Dickson & Hargie

3. Finlay

4. Graham, Walsh & McCartney

5. Al Wekhian

6. Russell

7. Organizational Democracy

8. Partisans

9. Organizational Parallel

10. Butcher & Clarke

11. Harrison & Freeman

12. Partisan Attachment

سیاسی محسوب می‌شود (داوس و فاولر^۱، ۲۰۰۹) و رفتارهای سیاسی دارای جنبه‌های غیرکارکردی در سازمان هستند (لندلس و آبرشت^۲، ۲۰۱۳). ضمن اینکه به طور معمول فرقه‌ها، در عمل، حق استقلال، آزادی، اعتراض و مشارکت را برای سایر افراد یا گروه‌ها با سلایق متعدد و متفاوت با خود قائل نیستند. این در حالی است که این موارد جزء ارکان مردم‌سالاری سازمانی محسوب می‌شوند (پاج^۳، ۲۰۱۴). بررسی‌ها نشان داده‌اند که وقتی اعضای سازمان در مقایسه با مردم‌سالاری سازمانی دارای ادراک پایینی هستند، پیامدهایی کژکارکردی^۴ به دنبال دارد که از جمله آنها می‌توان به کاهش رفتارهای شهروندی سازمانی اشاره کرد (جکیل و تکیسی^۵، ۲۰۱۶). در مقابل، شیوه‌های مردم‌سالاری سازمانی می‌تواند مهارت و سطح دانش کارکنان را تقویت کند، رفتارهای غیرفعال را کاهش داده و در نتیجه کارایی و عملکرد سازمان را افزایش دهد (یزدانی^۶، ۲۰۱۰).

بررسی تجارب کشورهای مختلف مبتلا به فرقه‌گرایی در سازمان می‌تواند به فهم بهتر این پدیده سازمانی کمک کند. ضمن اینکه کاوشن در صندوقچه ذهنی کسانی که پدیده فرقه‌گرایی را در سازمان بر اساس تجارب عینی خود درک کرده‌اند، می‌تواند لایه‌های عمیق‌تری از این پدیده پیچیده و چندوجهی را کشف کند (دیکسون و هارگی، ۲۰۰۶). از این رو، پژوهش حاضر با استفاده از راهبرد پژوهشی پدیدارشناسی^۷ که ابزار مناسبی برای به دست آوردن تجارب متعدد درباره پدیده‌های چندبعدی است، با هدف کشف جوهره فرقه‌گرایی در سازمان، به بررسی و تفسیر تجارب زنده برخی کارکنان سازمان‌های دولتی ولایت هرات کشور افغانستان پرداخته است.

پیشینه پژوهش

فرقه‌گرایی در سازمان

سازمان‌ها از یک دیدگاه، کانون بروز تعارض‌های مستمر هستند (دیدرو، ون دیرنداک و دایکسตรา^۸، ۲۰۰۴). در یک تقسیم‌بندی راجع، تعارض‌های شغلی دو نوع هستند؛ برخی ناظر به اختلاف نظر درباره انجام کارها با هدف کسب بهترین نتایج هستند (تعارض‌های وظیفه‌بنیاد یا ماهوی)^۹ و برخی نیز مشعر به ناسازگاری بر سر موضوع‌های بحث‌انگیز رابطه‌ای هستند و از این رو «تعارض‌های رابطه‌ای یا عاطفی»^{۱۰} خوانده می‌شوند (پیرسون، انسلی و آماسون^{۱۱}، ۲۰۰۲). اگر تعارض‌های ماهوی در سطحی بهینه یا در شرایط شغلی خاصی مدیریت شوند، مفید و کارکردی خواهد بود، ولی به طور معمول نمی‌توان تعارض‌های رابطه‌ای را حل و فصل کرد، بلکه می‌توان از شدت تأثیرها و پیامدهای غیرکارکردی آنها از قبیل کاهش عملکرد و رضایت شغلی کاست (برکی و هارتويک^{۱۲}، ۲۰۰۴ و افضل‌الرحیم^{۱۳}، ۲۰۰۲).

1. Dawes & Fowler
3. Pausch
5. Geckil & Tikici
7. Phenomenology
9. Task-based or Substantive Conflicts
11. Pearson, Ensley, & Amason
13. Afzalur Rahim

2. Landells & Albrecht
4. Dysfunctional Consequences
6. Yazdani
8. De Dreu, Van Dierendonck, & Dijkstra
10. Relational or Affective Conflicts
12. Barki & Hartwick

فرقه‌گرایی را باید یکی از مصادیق بارز و مفترط تعارض‌های رابطه‌ای برشمرد که بهنوبه خود ظرفیت بالایی در آسیب‌رسانی به سازمان و منابع انسانی آن دارد و به این سبب شایسته توجهی ویژه است، زیرا اثربخشی سازمان‌ها در گروی کارآمدی منابع انسانی آنهاست (محبوب‌خواه و بیگ‌زاده، ۱۳۹۷). همان‌طور که یکی از دغدغه‌های فراروی سازمان‌ها در ارتباط با مدیریت تنوع، تنوع مذهبی کارکنان است، بعضی از صاحبان نظر مانند لیچتی و کلگ^۱ (۲۰۰۱) مذهب را یکی از ابعاد ثابت فرقه‌گرایی می‌دانند که گاه با سیاست گره می‌خورد، اما برخی دیگر همچون مکوی^۲ (۱۹۹۵) معتقد هستند که اختلاف‌های مذهبی خود بازنمایی از تفاوت سنن و فرهنگ‌ها هستند و به‌واقع در قومیت ریشه دارند. هر چند، به عقیده دیکسون و هارگی (۲۰۰۴) نباید فرقه‌گرایی را مجموعه‌ای ثابت از ایده‌ها و اقدام‌ها دانست، بلکه فرقه‌گرایی جریانی سیال، در حال تغییر و شکل‌گرفته از بستر متغیر تاریخی و اجتماعی است. از این رو نمی‌توان آن را ویژگی معینی دانست که به‌عمد حاصل شده است. بنابراین شاید بتوان اقدام‌هایی را فرقه‌گرایانه دانست که عمدی یا از قبل پیش‌بینی شده نبوده‌اند، ولی سبب بروز اختلاف‌هایی همیشگی و انشقاق‌هایی زیان‌بار شده‌اند. فرقه‌گرایی پدیده‌ای پیچیده و چندوجهی است که نمی‌توان برای آن منشأ واحدی پیدا کرد. به تعبیر دیگر، این پدیده می‌تواند قالب‌های گوناگون تاریخی، سیاسی، اقتصادی، فناورانه، جامعه‌شناسی یا روان‌شناسی به خود بگیرد و در نتیجه موضوع نظریه‌های مختلف واقع شود (دیکسون و هارگی، ۲۰۰۶). برای مثال تاکنون فرقه‌گرایی از دیدگاه روان‌شناسی، بر اساس نظریه هویت اجتماعی^۳ (هرنسی، ۲۰۰۸)، نظریه دسته‌بندی خویشتن^۴ (پائولینی، هیوستن، کایرز و وسی، ۲۰۰۴) و نظریه تماس^۵ (هیوستن، ۲۰۰۳) بررسی و تحلیل شده است.

بر اساس نظریه هویت اجتماعی، ادراک انسان از خود تحت تأثیر عضویت او در گروه‌های اجتماعی است. در واقع فرایند ادراک در خلاً شکل نمی‌گیرد و بین ادراک‌های فرد و دیگران نوعی تعامل دیالکتیک وجود دارد. بر این اساس، هویت اجتماعی فرد از گروه‌هایی متأثر است که به آنها وابستگی و تعلق دارد (هسلم، اگینز و رینولز، ۲۰۰۳؛ هورواد^۶، ۲۰۰۰؛ هوگ و تری^۷، ۲۰۰۰ و اشفورث و مائل^۸، ۱۹۸۹). مفهوم اصلی نظریه هویت اجتماعی ناظر به تمایل افراد به عضویت در گروه و تعریف خود بر اساس ویژگی‌های آن گروه است (موزس، ژوسمن و یانیو^۹، ۲۰۱۱). به بیان دیگر، هویت اجتماعی به آگاهی افراد به عضویت در یک گروه اجتماعی اشاره دارد (تنگ^{۱۰}، ۲۰۱۷). بر اساس این نظریه، به طور معمول انسان‌ها، خود را با گروه‌هایی تعیین هویت می‌کنند که از نظر آنها از جایگاهی والا برخوردار هستند (سایمون و هاستد^{۱۱}، ۱۹۹۹). این چنین آنها ایده‌ها، ارزش‌ها و احساس‌های مشترک را با سایر اعضای گروه به اشتراک می‌گذارند

1. Liechty & Clegg

2. McVeigh

3. Social Identity Theory

4. Hornsey

5. Self-Categorization Theory

6. Paolini, Hewstone, Cairns & Voci

7. Contact Hypothesis

8. Hewstone

9. Haslam, Eggins & Reynolds

10. Howard

11. Hogg & Terry

12. Ashforth & Mael

13. Mozes, Josman & Yaniv

13. Teng

15. Simon & Hastedt

(کوروستلینا^۱، ۲۰۱۴). این هویت‌یابی از طریق گروه، نوعی وصف خویشن است (ژائو، کسل و کراتزر^۲، ۲۰۱۴)، بهنحوی که بر اساس آن فرد بر شباهت‌هایش با گروه مرجع خود تأکید می‌کند (گیوئو و لی^۳، ۲۰۱۶) و میان خود و سایر گروه‌های اجتماعی تمایز قائل می‌شود (ائوناردلی و تو^۴، ۲۰۱۵).

از سوی دیگر، بر اساس نظریه دسته‌بندی خویشن، افراد در موقعیت‌های زندگی واقعی در دسته‌بندی‌های اجتماعی مختلف و متقاطعی مانند مذهب و مدیریت قرار می‌گیرند. این نظریه برای درک نحوه طبقه‌بندی افراد از خود و دیگران چارچوبی فراهم می‌آورد (ائوناردلی و تو، ۲۰۱۵) و تمایز میان هویت فردی و هویت اجتماعی را نشان می‌دهد (اونوراتو و ترنر^۵، ۲۰۰۴). بر اساس این نظریه، افراد به‌طور معمول از طریق پیام‌های گروه خود بیشتر از پیام‌های خارج از گروه مقاعده می‌شوند (وایر^۶، ۲۰۱۰). از این رو ممکن است هویت اجتماعی به سود هویت شخصی عمل کند (اونوراتو و ترنر، ۲۰۰۴). دسته‌بندی خویشن را می‌توان با افراد در سازمان‌های دیگر و سایر عوامل اجتماعی، مانند وضعیت در گروه، علاوه بر مقایسه ویژگی‌های خود و سازمان انجام داد (برگامی و باغوزی^۷، ۲۰۰۰) که باعث می‌شود تا افکار، ادراک‌ها و رفتار ما مطابق با نمونه اولیه از گروه‌مان باشد (هوگ و رید^۸، ۲۰۰۶).

مبتنی بر نظریه‌های هویت اجتماعی و دسته‌بندی خویشن، گاه کلیشه‌ها و ادراک‌های کلیشه‌ای^۹ بر انسان حاکم می‌شوند. کلیشه، فرایند ارزیابی خصوصیت‌های دیگران بر اساس عضویت آنها در یک طبقه یا دسته اجتماعی است (ماکرا و بودنهاوزن^{۱۰}، ۲۰۰۰). به‌طور معمول، افراد بر جنبه‌های مثبت گروه خود تأکید کرده و جنبه‌های منفی گروه‌های مخالف را برجسته می‌کنند. از این رو، درباره گروه‌ها و کسانی که موجب مخدوش شدن عزت نفس آنها می‌شوند، از کلیشه‌های منفی استفاده می‌کنند. البته، بر عکس این مطلب نیز صادق است (سینکلیر و کوندا^{۱۱}، ۲۰۰۰). کلیشه‌ها دارای این ظرفیت هستند که مبنایی برای تعصب و تبعیض واقع شوند (هیوستان، رابین و ویلیس^{۱۲}، ۲۰۰۲). تعصب‌ها می‌توانند حتی ناخواسته روی تصمیم‌های افراد اثر بگذارند و در نتیجه باعث ایجاد تبعیض غیرعمد، بدون قصد و غرض و ناخواسته شوند (دوویدیو، گائزترنر، کاواکامی^{۱۳} و هودسن، ۲۰۰۲). همچنین، کلیشه‌ها باعث می‌شوند که اطلاعات ناسازگار با آنها نادیده گرفته شوند یا تفسیر به مقصود شوند (استانگور، لینچ، دوان و گلاس^{۱۴}، ۱۹۹۲). اگرچه ادراک کلیشه‌ای یک فرایند و کارکرد طبیعی و ناگزیر در انسان است (شرمن، کلین، لاسکی و وایر^{۱۵}، ۱۹۹۸)، سازوکارهایی برای کاهش آثار آن وجود دارد که از جمله آنها می‌توان به آموزه‌های نظریه تماس و تنوع‌آموزی^{۱۶} اشاره کرد.

بر اساس نظریه تماس، هر چقدر تعامل فرد با دیگران بیشتر باشد، کلیشه‌ها در شناخت وی از آنها اثر کمتری خواهند داشت (دیکسون و دارهیم^{۱۷}، ۲۰۰۳). نبود ارتباط‌ها میان اعضای گروه‌های مختلف اجتماعی، درک و درگیری

1. Korostelina

2. Zhao, Kessel, & Kratzer

3. Guo & Li

4. Leonardelli & Toh

5. Onorato & Turner

6. Wyer

7. Bergami & Bagozzi

8. Reid

9. Stereotype

10. Macrae & Bodenhausen

11. Sinclair & Kunda

12. Rubin & Willis

13. Dovidio, Gaertner, & Kawakami

14. Stangor, Lynch, Duan, & Glass

15. Sherman, Klein, Laskey, & Wyer

16. Diversity Training

17. Dixon & Durrheim

خصمانه را تقویت یا حتی تشدید می‌کند (فرولوند ثامسن^۱، ۲۰۱۲). در مقابل، تعامل میان آنها می‌تواند مانع تعارض بین گروه‌ها و در نتیجه ترویج هماهنگی اجتماعی شود، به تعبیر دیگر تغییرهای نگرشی مثبت میان گروهی زمانی پیش می‌آید که تماس بین گروهی رخ بدهد (نیلسن و اسمیث^۲، ۲۰۱۱).

داعیه اصلی این نظریه امکان برداشتن کلیشه، تعصب و خصوصت در رابطه با گروه‌های دیگر، به‌ویژه اقلیت‌های نژادی و قومی است (الیسون، شین و لیل^۳، ۲۰۱۱)، یعنی این نظریه ادعا می‌کند که آشنایی و ارتباط مثبت از طریق ارتباط بین گروه می‌تواند تعصب و تأثیر منفی را کاهش دهد (کاؤ و لین^۴، ۲۰۱۷). مفهوم تماس منفی فقط نشان‌دهنده عدم وجود کیفیت مثبت از قبیل صمیمیت، همکاری و برابری است (مک‌کئون^۵ و دیکسون، ۲۰۱۷). هرچند با توجه به اثرهای متقابل مختلف، تماس گروهی می‌تواند به سه نوع واکنش منجر شود که عبارت‌اند از کاهش تعصب و رقابت درک‌شده، افزایش تعصب و رقابت درک‌شده یا ترکیبی که در آن یک عامل کاهش و عامل دیگر افزایش می‌یابد (برود، گونزالز و بالروکیج^۶، ۲۰۱۴). در همین ارتباط، برخی معتقد هستند که همه تماس‌های میان گروهی به بهبود نگرش‌های گروهی منجر نخواهد شد (کانا، شیپرس و استرکنس^۷، ۲۰۱۷) و برای کاهش تعصب، وضعیت تماس باید شرایط خاصی داشته باشد؛ مانند وضعیت مساوی بین گروه‌ها، تعامل‌های گروهی هم‌بارانه، فرست‌های آشنایی شخصی بین اعضای خارج از گروه و نیز هنجارهای عادلانه پشتیبان (گارتner، راست، دوویدیو، بچمن و آناستازیا^۸، ۱۹۹۶). تماس با این شرایط می‌تواند باعث کاهش تعصب شود (کوک^۹، ۱۹۸۵). البته، باید چنین اذعان داشت که روی هم رفته نبود ارتباط میان اعضای گروه‌های مختلف فرهنگی می‌تواند برای تداوم کلیشه و تعصب زمینه‌ای مناسب فراهم کند (الیسون و همکاران، ۲۰۱۱). در این ارتباط، بررسی‌ها و شواهد میدانی در برخی کشورها حاکی از آن است که اشکال مختلف تماس با افراد گروه‌های دیگر می‌تواند از تعصب در رابطه با اقلیت‌های قومی فرو بکاهد (پتیگرو و تراپ^{۱۰}؛ وارد و مسگورت^{۱۱}، ۲۰۰۶ و وسی و هیوستن^{۱۲}، ۲۰۰۳).

بر اساس آموزه‌های تنوع‌آموزی، آموزش‌های تنوع می‌تواند مزایای تنوع از یک سو و آفت‌های ادراک کلیشه‌ای را از سوی دیگر به اعضای سازمان انتقال دهد تا از حساسیت منفی آنها درباره برخی نژادها، جنسیت‌ها، مذاهب و سایر ملاک‌های طبقه‌بندی افراد کاسته شده و بیشتر روی کرامت انسانی تکیه شود (راپرسن، دیچ، بریف و بلاک^{۱۳}، ۲۰۰۳). به عقیده بور^{۱۴} (۱۹۹۲)، فرقه‌گرایی در سه سطح رخ می‌دهد؛ سطح سازمان، سطح ایده‌ها، باورها و نگرش‌ها و سطح کنش فرد. نابرابری و تبعیض در استخدام و به کارگماری نیروها متأثر از گرایش‌های قومی، مذهبی و مانند آنها، از جمله مصادیق فرقه‌گرایی در سطح سازمان هستند. گاه فرقه‌گرایی به‌علت تفاوت میان نظام نگرش‌ها و باورهای افراد

- 1. Frølund Thomsen
- 3. Ellison, Shin, & Leal
- 5. Mckeown
- 7. Kanas, Scheepers & Sterkens
- 9. Cook
- 11. Ward & Masgoret
- 13. Roberson, Deich, Brief & Block

- 2. Nielsen & Smyth
- 4. Cao & Lin
- 6. Broad, Gonzalez & Ball-Rokeach
- 8. Gaertner, Rust, Dovidio, Bachman & Anastasio
- 10. Pettigrew & Tropp
- 12. Voci & Hewstone
- 14. Brewer

است. بدین صورت که گاهی در اقدام‌های افراد از قبیل تبعیض شخصی، تهدید، ارعاب، تجاوز و خشونت رخ می‌دهد و خاستگاه آنها اختلاف‌های قومی، سیاسی و مذهبی^۱ است.

برخی صاحب‌نظران، فرقه‌گرایی در سازمان را در چارچوب چهار دیدگاه متفاوت تحلیل کرده‌اند (فینلای، ۱۹۹۳):

(الف) فرقه‌گرایی در سازمان محصول دستکاری ایدئولوژیکی است که کارفرمایان در افراد و گروه‌های کاری در سازمان انجام می‌دهند.

(ب) فرقه‌گرایی در سازمان زمانی بروز می‌یابد که برخی از گروه‌های سازمان موقعیت ممتاز و ویژه‌ای دارند و آن را در خطر می‌بینند.

(ج) فرقه‌گرایی در سازمان به‌سبب رقابت بر سر مشاغل است، زیرا شغل اغلب منبعی کمیاب محسوب می‌شود و بر سر آن رقابت زیادی وجود دارد.

(د) فرقه‌گرایی در سازمان به‌علت سوءظن شدید و هم‌ستیزی میان گروه‌های مختلف سازمان، تحت تأثیر تنש‌های اجتماعی و بین‌گروهی رخ می‌دهد. بر اساس این دیدگاه مسئله اختلافی شغل نیست، بلکه اختلاف بر سر قلمرو است.

همان‌گونه که روشن است، پدیده فرقه‌گرایی در سازمان پدیده‌ای پیچیده و وابسته به بستر فرهنگی است، از این رو فهم تفسیری به شناخت عمق و جوهره آن کمک می‌کند.

دولت و قومیت در افغانستان

افغانستان کشوری است که به لحاظ تاریخی تا پیش از سال ۱۹۲۳ و تدوین قانون اساسی فاقد حکومت و دولت مرکزی بود (سردارنیا و حسینی، ۱۳۹۳). در سال ۱۹۶۵ مجلس نمایندگان افغانستان با انتخابات تأسیس شد (ادواردز، ۲۰۱۰)، اما روند تحقق دموکراسی در این کشور در اثر سال‌ها جنگ‌های برون‌مرزی و درون‌مرزی تا سال‌های آغازین دهه نخست قرن بیست و یکم از سیری نزولی برخوردار بود. با برچیده شدن حکومت طالبان در این سال‌ها و شروع دولتسازی جدید در این کشور، این روند سیر صعودی را آغاز کرد که تجلی اصلی آن در تدوین قانون اساسی جدید افغانستان بود. این قانون با التزام به مدل‌های مردم‌سالاری حمایتی و تکاملی، از نظر ساختار دولتی بر تمرکز اداری تأکید کرده است (ماده‌های ۱۳۷ و ۱۴۲)؛ بر این اساس مقام‌های رسمی اداره‌های ولایتی توسط وزارت‌خانه‌ها در مرکز انتخاب می‌شوند (ماده ۱۳۶) و حکومت با حفظ اصل مرکزیت، به اداره محلی صلاحیت‌هایی تفویض می‌کند (ماده ۱۳۷). در ارتباط با حقوق اقلیت‌ها، پیروی پیروان سایر ادیان در انجام مراسم دینی‌شان مجاز اعلام شده است (ماده ۲) (منوچه‌ری و مزاری، ۱۳۸۸) و چون این کشور خود را به رعایت مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر ملتزم دانسته (ماده ۷) و به تصریح ماده ۲۲ هر نوع تبعیض میان اتباع افغانستان ممنوع است (مقصودی و غله‌دار، ۱۳۹۰).

ادعا شده است که علی‌رغم تصریح‌های یادشده در قانونی اساسی جاری افغانستان، هرچه اوضاع و شرایط بیشتر تغییر می‌کند، افغانستان از حیث مردم‌سالاری همچنان در همان وضعیت دهه ۱۸۷۰ قرار دارد، زیرا مردم در آنجا فقط بر

اساس دریافت‌های قومی رأی می‌دهند (دھشیار، ۱۳۹۱). در واقع، قوم مفهومی است که همه روابط اجتماعی گروه‌ها و تعارض‌های اجتماعی را نزد افغانستانی‌ها در بر می‌گیرد. شایان توجه است که ۹۰ درصد از جامعه افغانستان با ۲۱ گروه نزدی دارای بافت قومی و قبیله‌ای هستند (هادیان، ۱۳۸۸). افغان‌ها اغلب در حیات‌بخشی به رفتارهای خود به ترتیب به ملاحظه‌های قبیله‌ای، روستای محل سکونت و گروه قومی خود توجه می‌کنند. دست آخر، آنان با در نظر گرفتن شبکه‌های فرقه‌ای که در آن عضویت دارند، تصمیم‌ها را قوام می‌دهند. چراًی هويت چندگانه برخاسته از اين واقعيت است که برای مردم و رهبران، معیار اصلی تصمیم‌گيری‌ها، عنصر کلیدی شکل‌دهنده رفتارها و شاخص غالب تعريف پدیده‌ها و واقعيت‌ها، ويژگی‌های قبیله‌ای، ایلی و قومی است (دھشیار، ۱۳۹۱). به اين ترتیب، در افغانستان فرد هويت خود را در چارچوب گروه قومی تعريف می‌کند. در آنجا به علت ساختار قومی جامعه اين احساس درباره قبیله، ايل و تبار شدیدتر از احساس همبستگی با اجتماع ملي مشاهده می‌شود. بنابراین، آنچه در اين کشور تاکنون نمود عینی داشته، هويت‌های قومی و قبیله‌ای به جای هويت ملي بوده است (جهانگیر و حسینی، ۱۳۹۱).

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش کاربردی از نظر پارادایم تفسیری، از حيث هدف اکتشافی و به لحاظ زمانی مقطعی است. راهبرد این پژوهش پدیدارشناسی وصفی^۱ بود که در آن فارغ از دانستنی‌های موجود، جوهره پدیده از رهگذر معاينه شده و بررسی آن ادراک و فهم می‌شود (توسلی، ۱۳۸۸). مشارکت‌کنندگان پژوهش ۲۴ نفر از کارکنان ۱۶ سازمان دولتی ولايت هرات کشور افغانستان بودند، با اين توضیح که به عقیده کرسول^۲ (۲۰۰۷)، ممکن است مشارکت‌کنندگان، در يك بررسی پدیدارشناسی، در يك محل باشند یا نباشند، مهم اين است که آنها افرادی باشند که همگي پدیده مورد مطالعه را تجربه کرده باشند و بتوانند تجارت زنده خود را به خوبی بيان کنند. همچنین، به عقیده وی در پژوهش‌های پدیدارشناسی برای تعیین تعداد مشارکت‌کنندگان، تأکید بر تعداد کم نمونه بین ۵ تا ۲۵ نفر است. مشارکت‌کنندگان ۹ زن و ۱۵ مرد بودند که به شرکت در پژوهش و نیز استفاده از تجارت خود به عنوان مأخذ اطلاعات پژوهش تمایل داشتند. مصاحبه‌های عمیق بین ۴۰ تا ۹۰ دقیقه با آنها انجام شد. پروتکل مصاحبه يك پرسش اساسی داشت (بر اساس تجربه شما مظاهر فرقه‌گرایی در سازمان شما چه بوده است؟). زمانی که به روش‌سازی در زمینه‌ای خاص نیاز بود، از پرسش‌های پیگیری^۳ استفاده می‌شد. پرسش‌هایی مانند اینکه «آیا می‌توانید در این رابطه مثالی بزنید؟» و «آیا منظورتان این است که ...؟». هنگام مصاحبه، به پیام‌های غیرکلامی مصاحبه‌شوندگان نیز توجه شده و توسط پژوهشگر ثبت می‌شد. به مصاحبه‌شوندگان اجازه داده می‌شد تا زمان و مکان مصاحبه را به دلخواه خود تعیین کنند. در پایان مصاحبه از مصاحبه‌شونده درخواست می‌شد که اگر درباره آنچه در مصاحبه گذشته است نظر خاصی دارد، مطرح کند. گاه مصاحبه‌ها به منظور باشترک‌گذاری یافته‌های مقدماتی، تکمیل، اصلاح و جرح و تعدیل داده‌ها تکرار نیز می‌شوند. مصاحبه‌ها با اجازه افراد خبیط می‌شد تا با

1. Descriptive Phenomenology
3. Probing Questions

2. Creswell

مرور گفت و گوها، در رابطه با دیدگاه‌های طرح شده مشارکت‌کنندگان تحلیل و بررسی دقیق‌تری انجام شود. نمونه‌گیری و مصاحبه‌ها تا رسیدن مقوله‌ها به اشباع نظری^۱ ادامه یافت. در مرحله اشباع نظری داده‌های جدیدی در ارتباط با مقوله پدید نمی‌آیند و مقوله‌ها گستره مناسبی می‌یابند.

تحلیل‌ها با استفاده از نرم‌افزار Maxqda و مبتنی بر رویکرد هفت‌مرحله‌ای کلایزی^۲ (۱۹۷۸) به شرح زیر انجام شد:

الف) آشناسازی: ما با بررسی چندین باره ۷۳ صفحه متن مصاحبه‌های پیاده‌شده، با داده‌ها آشنا شدیم و در فضای عمومی مطالب بیان شده قرار گرفتیم.

ب) تعیین گزاره‌های مهم: ۸۴۴ گزاره مهمی را که با پدیده مورد مطالعه ارتباط مستقیم داشتند، از میان مصاحبه‌های پیاده‌شده برگزیدیم.

ج) صورت‌بندی معانی: با بررسی دقیق و غور عمیق در گزاره‌های مهم، معانی مربوط به پدیده مورد مطالعه را مشخص کردیم. به طور مثال، گزاره‌هایی نظیر «هر کس می‌خواهد که پارت [=اعضای فرقه] خود را به قدرت برساند تا اینکه در آینده نفوذ بیشتری داشته باشد» یا «توجه به قشر خاصی از افراد باعث پدید آمدن فرقه‌گرایی در سازمان می‌شود»، واحد معنای مشترکی بودند، از این رو در کنار یکدیگر گذاشته شدند. برای صورت‌بندی معانی، بازندهشانه پیش‌فرض‌های خود را تعلیق کردیم و کنار گذاشتیم تا به پدیده مورد مطالعه آن‌طور که تجربه شده است، تقریب یابیم.

د) دسته‌بندی درون‌مایه‌ها: معانی را در قالب ۲۱ درون‌مایه اولیه که در متن رایج و متعارف بودند، دسته‌بندی کردیم. برای نمونه، ناظر به معنای شاهد مثال مرحله قبل، از درون‌مایه اولیه «جانب‌داری» استفاده کردیم. درون‌مایه‌های اولیه در ظرف نه درون‌مایه فرعی و چهار درون‌مایه اصلی گنجانده شدند. در این مرحله نیز به جداسازی و تعلیق پیش‌فرض‌های خود پرداختیم، زیرا این موضوع بهویژه برای پرهیز از اثرپذیری از نظریه‌های موجود بایسته و الزامی است.

ه) ارائه وصفی جامع: درباره پدیده مورد مطالعه، وصفی کامل و دامن‌گستر نوشتیم، این وصف همه درون‌مایه‌هایی که در مرحله پیش دسته‌بندی شده بودند را در بر می‌گرفت.

و) ایجاد ساختار بنیادی: وصف جامع را به گزاره‌هایی کوتاه سرشکن کردیم تا بهمایه عصاره و چکیده‌ای برای طرح ابعاد ساختار بنیادی پدیده مورد مطالعه عمل کنند (این ساختار بنیادی در شرح درون‌مایه‌های اصلی، ذیل یافته‌های پژوهش گنجانده و ارائه شده است).

ز) روایی‌یابی ساختار بنیادی: با ارجاع گزاره‌های ساختار بنیادی به همه مشارکت‌کنندگان پژوهش جویای این شدیم که آیا این مطالب تجربه آمها را انکاس می‌دهند یا خیر. این‌گونه از طریق دریافت بازخور از مشارکت‌کنندگان توانستیم در موارد مورد نیاز به مراحل پیشین بازگردیم و اصلاح‌های لازم را انجام دهیم.

یافته‌های پژوهش

در فرایند کدگذاری اولیه، درون‌مایه‌های مختلفی حاصل شد که طی فرایند رفت و برگشتی تحلیل داده‌ها، مجموعه این داده‌های کیفی اولیه به درون‌مایه‌های جامع‌تری فروکاسته شد. داده‌های کیفی به دست آمده از این فرایند در جدول ۱ ارائه شده‌اند. به اتكای این یافته‌ها، چهار آایه رفتاری به عنوان سازه‌های اصلی سامان‌بخش جوهره پدیده فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه شناسایی شدند.

جدول ۱. سازه‌های سامان‌بخش جوهره فرقه‌گرایی در سازمان‌های قلمرو مکانی پژوهش

درون‌مایه‌های اصلی	درون‌مایه‌های فرعی	درون‌مایه‌های اولیه
رفتارهای سیاسی فرقه‌ای	فسارهای سیاسی	تهدید، ارعاب و اجبار
	توسل به مقام‌های عالی	پیوند با متنفذان
	مبادله مشروع	تطبيع
تقدم روابط فرقه‌ای بر ضوابط	نیود قانون سالاری	نادیده گرفتن قانون
	پارتی‌بازی	جذب افراد بانفوذ در سازمان و عدم شایسته‌سالاری
تبیعیض فرقه‌ای	تبیعیض قومی	اتحاد قومی، قوم‌گرایی و بی‌عدالتی با اعضای اقوام دیگر
	تبیعیض جنسی	کوچک شمردن و پایین نگه داشتن زنان
مبادله فرقه‌گرایانه رهبر - عضو	اقتدارمآبی در قبال غیرخودی‌ها	зорگویی، قدرت‌نمایی، استفاده غیرمسئولانه از قدرت، رفتار استبدادی و تفرقه‌افکنی
	گرایش و نرمش در قبال خودی‌ها	جانب‌داری، مراعات و مداهنه

(الف) رفتارهای سیاسی فرقه‌ای: این رفتارها محملی برای جلب منافع فرقه‌ای حتی به بهای منافع سازمان هستند. به عقیده یکی از مشارکت‌کنندگان پژوهش، به این پدیده کسانی دامن می‌زنند که «به دنبال منافع شخصی برای خود یا دیگران [از اعضای فرقه] هستند و برای رسیدن به این منافع دیگران را زیر پای خود له می‌کنند و پیشرفت سازمان برای آنها اهمیتی ندارد». رفتارهای سیاسی فرقه‌ای در قالب فشارهای سیاسی، شامل تهدید، ارعاب و اجبار، توسل به مقام‌های عالی و ذی‌نفوذ درون و برون‌سازمانی و نیز مبادله مشروع از رهگذر تطمیع سایر اعضای خارج از فرقه برای تحکیم و تقویت منافع فرقه ظهور و بروز می‌یابند. در ادامه به برخی از تجارب زیسته مشارکت‌کنندگان توجه کنید.

«بنده زمانی که در این اداره کار می‌کردم در یکی از بخش‌ها یک پست کلان به اعلام گذاشته شد و بنده خواستم در این رقابت اشتراک نمایم؛ چون نظر به تجربه‌ای که داشتم خودم را واجد شرایط آن مقام می‌دیدم. رفم فرم را گرفتم و کارهای مقدماتی آن را طی کردم. وقت امتحان شد؛ مشغول امتحان بودم که متوجه شدم اگر در امتحان هم موفق شوم، باز هم مرا در این پست نمی‌پذیرند. باز هم جرأت خود را از دست ندادم و امتحان دادم. در روز اعلام نتایج با تعجب دیدم که نمره من از تمام نمرات کمتر است؛ فلهذا اعتراض کردم و خواهان بازنگری پارچه [=ورقه امتحانی] خودم شدم؛ اما متأسفانه طرف مقابل آن قادر از فشارهای سیاسی کار گرفت که کسی نتوانست پارچه مرا بازنگری

کند و بنده را هم تهدید کرد که اگر می‌خواهی همان وظیفه‌ات را هم از دست دهی با من رقابت کن و به حرف خود اصرار کن. بنده هم به دلیل تهدیدهای بسیار از ادامه رقابت منصرف شدم و کنار کشیدم ... افرادی که در مقابل با من رقابت می‌کردند، اشخاصی بودند که از لحاظ اقتصادی و نفوذ سیاسی از جایگاه بالایی برخوردار بودند و بنده را تهدید می‌کردند».

«[گاهی] با وعده دادن پست‌های بالاتر و بلند بردن [=افزایش] حقوق از افراد سوءاستفاده می‌کنند».

«در فرقه‌گرایی افراد سودجو از حرص و جاهطلبی افراد فرصت‌طلب یا چاپلوس سوءاستفاده می‌کنند»، «[آنها] دنبال منافع مالی بیشتری هستند یا می‌خواهند خودشیرینی کنند و خود را به جای بالاتری برسانند و در راه رسیدن به این هدف از هیچ کاری دریغ نمی‌کنند».

ب) تقدم روابط فرقه‌ای بر ضوابط: «در این دفتر چون رئیس از یک ولايت مشخص است، بيشتر کارکنان انتخابي هم از همان ولايت هستند». اين يكی از شواهد مثالی است که از ميان مصاحبه با مشاركت‌کنندگان پژوهش، بر تقدم روابط فرقه‌ای بر ضوابط به عنوان مظہری از فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه دلالت می‌کرد. توضیح آنکه در این سازمان‌ها اعضای فرقه‌ها فارغ از مفاد قانونی، با مقدم داشتن روابط گروهی و شبکه‌ای خود بر ضوابط مدون، می‌کوشند تا منافع فرقه را ارتقا دهند، به تعییر یکی از مشارکت‌کنندگان، «آنها خود را در مقابل قانون مسئول نمی‌دانند»، از این رو افراد بانفوذ مرتبط با فرقه به کار گرفته شده و شایستگان خارج از فرقه، نادیده انگاشته و کنار گذاشته می‌شوند. کار به جايی می‌رسد که «افرادی به کار گرفته می‌شوند که تجربه کاري ندارند، شایستگی از خود نشان نمی‌دهند و به حیث [=طبق نظر] مدیر یا کارمند [عضو فرقه او] در سازمان مشغول به کار می‌شوند». يكی از مصاحبه‌شوندگان در این ارتباط چنین بیان می‌كرد:

«... در جایی که کار می‌کنم يكی از اشخاص بلندمرتبه تمام اشخاص ناشایست را به کار می‌گیرد، در حالی که هر روز افراد شایسته آن هم با مدرک بالا می‌آيند، ولی آنها را نمی‌پذيرند، به اين دليل که شخص بانفوذی ندارند که پارتی آنها شود یا پول دار نیستند که بتوانند رشوه بدھند».

حتی برخی از مشارکت‌کنندگان داعیه داشتند که این نوع از فرقه‌گرایی در سازمان‌ها نمود بيشتری دارد: «فرقه‌گرایی از نوع رابطه بيشتر از بقیه در سازمان‌ها قابل مشاهده است ... زمانی که روابط بر ضوابط ترجیح داده شود، زمانی که افراد بر اساس رابطه به کار گماشته شوند، زمانی که شخص مد نظر از قبل تعیین شده باشد و اشخاص بر اساس پول و پارتی به جايی برسند، از اين بهتر هم نمی‌شود. بنده به طور عينی شاهد بودم که وقتی آشنايی به اداره مراجعيه کرده بود، بر اساس روابط فamilی یا دوستی به سایر مراجعنان ارجحیت بيشتری داشت و سریع‌تر به کارش رسیدگی شد». البته، طی مصاحبه‌ها تصريح‌های متعددی بر این نوع فرقه‌گرایی در سازمان از سوی مشارکت‌کنندگان پژوهش ارائه می‌شد که به عنوان نمونه چند تجربه زیسته در این ارتباط ارائه می‌شوند:

«بنده در يكی از ادارات برای استخدام امتحان دادم؛ بعد از سپری شدن امتحان تحریری [=كتبي]، نمرات اعلام شد و

بنده هم نمره بالایی کسب کرده بودم، وارد امتحان تقریری [=شفاهی] شدم. در این مرحله با وجود اینکه امتحان را عالی سپری نمودم، نمره کمی به من داده بودند. درخواست بازنگری کردم، ولی فایده‌ای نداشت. در آن پست کسی را مقرر کردند که اصلاً شایستگی لازم را نداشت، ولی در عوض پارتی گردن کلفتی داشت.».

«بعد از اتمام تحصیلات در پوهنتون [=دانشگاه] به دنبال کار به این اداره و آن اداره رفتم تا برایم کار پیدا شود، ولی پیدا نمی‌شد، تا اینکه یکی از ادارات پست مدیریتی به اعلام گذاشت و بنده هم خواستم در آن پست امتحان دهم، چون هم رشته من بود و هم علاقه داشتم، وقتی وارد رقابت شدم، مراحل ابتدایی آن را که خیلی سرگردانی هم داشت پشت سر گذاشتم تا این که شامل پروسه رقابت شدم و امتحان برگذار شد و به امتحان اشتراک کردم و مطمئن بودم که در امتحان نمره عالی کسب می‌کنم. به همین دلیل، خوشحال از امتحان برگشتم بیرون. ناگهان با یکی از دوستانم برخورد کردم. از من پرسید که این جا چه کار می‌کنی؟ گفتم که برای اشتراک در امتحان آمده بودم. او برایم گفت خود را مسخره می‌کنی؟ گفتم: چرا؟ گفت: رقابت برای پست مدیریت؟ شخصی که در این پست قرار است کار کند از قبل تعیین شده است! من با تعجب گفتم: این چطور امکان دارد؟ گفت: همه چیز امکان‌پذیر است! من متعجب شدم، [ولی واقعیت داشت].».

«بنده شخصی بودم که تازه فارغ‌التحصیل شده بودم و سخت دنبال کار بودم، ولی چون با شرایط اداری آشنا نبودم، مجبور شدم که شخصی را پیدا کنم و به او که شخص با نفوذی در ادارات بود رو بیندازم. با کمک آن شخص سوالات امتحان در دسترس بنده قرار گرفت و امتحان دادم و خوشحال بودم که صاحب شغل می‌شوم، اما شخص بانفوذتری پیدا شد که شخص دیگری را بدون امتحان وارد اداره کرد!».

«شخصی که از دوستان رئیس بود در امتحان شرکت کرد و حمایت سرسرخ رئیس را با خود داشت، در حالی که نمره او هم پایین بود.».

«قرار بود ورک شاپی برای دو ماه در کشورهای ایران و هند برگزار شود و هر دو دفعه شخص واجد شرایط بنده بودم، ولی چون خواست افراد ذی‌صلاح این بود که شخص مد نظر خودشان به آن ورکشاپ بروند، بنده را انتخاب نکردند و شخص مد نظر خودشان را معرفی کردند.».

«در اداره ما بیشتر استخدامها بر اساس رابطه است. یا اینکه امتحان و مصاحبه هست، ولی شخص مد نظر از قبل تعیین شده است و این امتحان و مصاحبه فقط به صورت نمایشی و صوری برگزار می‌شود.».

ج) **تبیيض فرقه‌ای**: تبیيض فرقه‌ای از نوع قومی یا جنسیتی رخ می‌دهد. به نقل از یکی از مصاحبه‌شوندگان، یکی از شواهد فرقه‌گرایی «فرق گذاشتن بین کارکنان در سازمان» یا به تعبیری دیگر، «دسته‌بندی افراد در سازمان» است. مطابق این درون‌مایه، فرقه‌گرایان گاه به لحاظ قومیتی، گاه جنسیتی و گاه ترکیبی از اینها میان اعضای فرقه و سایر اعضای سازمان در خارج از فرقه تمایز تبیيض‌آlod قائل هستند. در تبیيض قومی «فرقه‌گرایان از قومیت‌های مختلف هستند که هر قومیت با همنوع خود متحد می‌شود و علیه دیگران برمی‌خیزد». یکی از مشارکت‌کنندگان از مشاهده خود در ارتباط با اتحاد فرقه‌ای برای تبیيض این چنین پرده برمی‌داشت: «کسانی را دیدم که به خاطر منافع شخصی تعدادی را

در اطراف خود تحت نام این که یک قوم هستیم، یک زبان هستیم، یک تیم هستیم جمع کردند». البته در این میان نقش مدیر هم در بروز تبعیض فرقه‌ای بسیار پررنگ است، آن‌گونه که بهزعم یکی از مشارکت‌کنندگان پژوهش، در زمان مدیریت‌های مختلف ... مدیر از هر قومی که باشد همان قوم در همان زمان در اولویت قرار دارد».

از جمله مظان بروز تبعیض فرقه‌ای، هنگام استخدام در سازمان دولتی است. به گفته یکی از مصاحبه‌شوندگان «اگر قرار باشد در یک موقعیت کاری مهم کاندید باشید، اول از سطح علمی، مدیریت و سابقه کاری سؤال نمی‌شود، بلکه از قومیت سؤال نمی‌شود». کار بهجایی می‌رسد که برخی افراد حتی به تقیه سازمانی روی می‌آورند:

«برای یک پروژه کاری بهدلیل تبعیض قومی مجبور شدم تا به خاطر حفظ جان خودم ظاهر به تغییر هویت قومی بدhem تا مصون بمانم.»

به شواهد دیگری در این ارتباط توجه کنید:

«بنده در همین اداره‌ای که کار می‌کنم، می‌خواستم به یک پست بلندتر [=بالاتر] ارتقا یابم، ولی نظر به مشکلات متعددی که از جانب مأفوّم به وجود آمد، نتوانستم در این رقابت اشتراک کنم. قضیه این بود که بنده فارسی زبان و از قوم تاجیک نبودم».

«یکی از اقوام می‌خواهد تا در تمام ادارات افرادی را داشته باشد تا به راحتی به تمام مراکز اداری دسترسی داشته باشد».

«افرادی که در رأس این اداره بودند، نمی‌خواستند بنده به [=در] این شعبه کار نمایم. نظر به اینکه از لحاظ زبان پشتیون بودند و بنده فارسی زبان بودم و آنها می‌خواستند که مطابق به زبان آنها در این اداره کار نمایم که بنده هم بعد از رقابت‌های زیاد توانستم در این اداره کار نمایم، ولی تا به حال مشکلات زیادی وجود دارد که بنده را تهدید می‌نماید».

در تبعیض جنسی ملاک تمایز تبعیض‌آمود، جنسیت افراد است. این تبعیض اغلب علیه بانوان در سازمان است، به نحوی که به تعبیر یکی از آنها، «تبعیض و پایین شمردن خانم‌ها در ادارات باعث به وجود آمدن همچون فرقه‌گرایی‌هایی بوده است». بعضی از مشارکت‌کنندگان بر این عقیده بودند که «در مورد خانم‌ها در ادارات تبعیض است و [آنها] پایین شمرده می‌شوند». این وضعیت تا آنجاست که گاه به زنان در سازمان اختیار لازم برای تصمیم‌گیری داده نمی‌شود، برای مثال یکی از بانوان مصاحبه‌شونده می‌گفت: «رئیس بنده بهدلیل تعصباتی که دارد خودش در مورد کارکنان زن تصمیم می‌گیرد».

د) مبادله فرقه‌گرایانه رهبر - عضو: این آایه نشان می‌دهد که مدیریت فرقه‌گرا اعضای سازمان را بر اساس ملاک فرقه‌گرایانه خود به دو دسته خودی و غیرخودی تقسیم می‌کند. سهم غیرخودی‌ها از این تقسیم‌بندی، مواجهه با شئون مختلفی از اقتدارمآبی مدیریت (زورگویی، قدرت‌نمایی، استفاده غیرمسئولانه از قدرت، رفتار استبدادی و تفرقه‌افکنی) است. به برخی از شواهد در این باره توجه کنید:

«[فرقه‌گرایان] اهل سوءاستفاده از مقام و پست و زورگویی هستند؛ «رئیس بنده دیدگاه خودش را در تصمیم‌گیری

دخلالت می‌دهد ... و سعی می‌کند بر اساس خواهشات [=خواسته‌ها] شخصی خودش در روند اداری دخالت کند»؛ «[مدیران فرقه‌گرا] با بعضی از صحبت‌ها بین کارکنان تفرقه می‌اندازند، آنها را متفرق و گروه گروه می‌کنند».

این در حالی است که مدیریت بر اساس مبادله فرقه‌گرایانه رهبر - عضو به خودی‌ها (اعضای فرقه) گرایش دارد، چنانچه بر اساس نظر یکی از مشارکت‌کنندگان پژوهش، گویی «توجه به قشر خاصی از افراد باعث پدید آمدن فرقه‌گرایی در سازمان می‌شود». مدیریت فرقه‌گرا ضمن نرمش و مداهنه در برابر خودی‌ها، ناعادلانه منافعی از سازمان را به‌سوی ایشان سرازیر می‌کند؛ یعنی برای نمونه، «افرادی که در بالا قرار دارند، سعی می‌کنند گروه مخصوص خودشان را برای رسیدن به اهداف شخصی داشته باشند. هر کس می‌خواهد که پارت [=اعضای فرقه] خود را به قدرت برساند تا اینکه در آینده نفوذ بیشتری داشته باشد». به این ترتیب، «مدیر به هر دلیلی از اینها (اعضای فرقه حاکم) حمایت می‌کند و روی کار آنها (اعضای فرقه حاکم) نظارتی نیست».

بحث، نتیجه‌گیری و پیشنهادها

این پژوهش که در چارچوب راهبرد پدیدارشناسی وصفی انجام شد، در پی پاسخ به این پرسش اصلی بود که «جوهره پدیده فرقه‌گرایی در سازمان مطابق تجرب زنده کارکنان سازمان‌های دولتی ولایت هرات افغانستان چیست؟». در همین راستا، بر اساس یافته‌های پژوهش موارد زیر بروان آوری و دریافت شد:

الف) همان‌طور که از تعریف مفهومی فرقه‌گرایی برمی‌آید، این پدیده در قالب الگوهای ارتباطی ویرانگری ظهور می‌یابد (دیکسون و هارگی، ۲۰۰۶). با توجه به این نکته، مبتنی بر یافته‌های پژوهش این طور استنباط کردیم که فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه، نزد مشارکت‌کنندگان پژوهش به چهار صورت زیر نمود و جلوه داشته است: «رفتارهای سیاسی فرقه‌ای»، «تقدم روابط فرقه‌ای بر ضوابط»، «تبیيض فرقه‌ای» و «مبادله فرقه‌گرایانه رهبر - عضو». این چهار آلایه رفتاری سازه‌های سامان‌بخش پدیده مورد مطالعه در قلمرو مکانی پژوهش شناسایی شدند.

رفتارهای سیاسی فرقه‌ای محملی برای جلب منافع فرقه‌ای حتی بهبهای منافع سازمان هستند. به تعبیر دیگر، فرقه‌ها منافع گروهی خود را بر منافع کلی سازمان ترجیح می‌دهند (باچر و کلارک، ۲۰۰۲). این چنین است که وابستگی متعصبانه نوعی رفتار سیاسی تلقی می‌شود (داوس و فولر، ۲۰۰۹) و رفتارهای سیاسی نیز واجد وجوده کژکارکردی در سازمان هستند (لندلس و آلبرچت، ۲۰۱۳). رفتارهای سیاسی فرقه‌ای در سازمان‌های مورد مطالعه در قالب فشارهای سیاسی نظری تهدید، ارعاب و اجبار، توصل به مقام‌های عالی و ذی‌نفوذ درون و بروون‌سازمانی و نیز مبادله مشروع از رهگذر تطمیع سایر اعضای خارج از فرقه برای تحکیم و تقویت منافع فرقه ظهور و بروز یافته‌اند. در همین ارتباط، بروور (۱۹۹۲) بر این نظر است که گاه فرقه‌گرایی در اقدام‌ها افراد از قبیل تهدید، ارعاب و خشونت رخ می‌دهد.

از سایر آلایه‌های فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه، تقدم روابط فرقه‌ای بر ضوابط در این سازمان‌ها بود، به این معنا که در این سازمان‌ها اعضای فرقه‌ها فارغ از مفاد قانونی، با مقدم داشتن روابط گروهی و شبکه‌ای خود بر ضوابط مدون، می‌کوشند تا منافع فرقه را ارتقا دهند، از این رو افراد با نفوذ مرتبط با فرقه به کار گرفته می‌شوند و شایستگان خارج

از فرقه، نادیده انگاشته شده و کنار گذاشته می‌شوند. این یافته پژوهش همساز با این نظر ببور (۱۹۹۲) است که نابرابری و تبعیض در استخدام و به کارگماری نیروها را از جمله مصاديق فرقه‌گرایی در سطح سازمان برمی‌شمرد.

تبعیض فرقه‌ای، با گونه‌های دوگانه قومی و جنسی، یکی دیگر از مظاهر فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه شناسایی شد. تعصب‌های بضاعت روی تصمیم‌های افراد اثر بگذارند و باعث ایجاد تبعیض شوند (دوویدیو و همکاران، ۲۰۰۲). مطابق درون‌مايه تبعیض فرقه‌ای، فرقه‌گرایان گاه به لحاظ قومیتی، گاه جنسیتی و گاه ترکیبی از اینها میان اعضاي فرقه و سایر اعضاي سازمان در خارج از فرقه تمایز تبعیض‌آور قائل هستند. همان‌طور که مشخص است، از نظر مشارکت کنندگان پژوهش، تبعیض مذهبی به عنوان آلایه‌ای مستقل برای فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه معرفی نشد. چه بسا بتوان این یافته را مؤیدی بر این ادعای نظری دانست که اختلاف‌های مذهبی در قومیت ریشه دارند و آن‌طور که برخی ادعا کرده‌اند، نمی‌توان به طور لزوم آن را یکی از ابعاد ثابت فرقه‌گرایی دانست (دیکسون و هارگی، ۲۰۰۶). همچنین، این یافته پژوهش که تبعیض جنسی را نیز به عنوان یکی از آلایه‌های فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه شناسایی کرد، هم‌راستا با نتایج آن دسته از بررسی‌هایی است که نشان می‌دادند علی‌رغم توسعه کمی در فعالیت‌های اجرایی زنان، توسعه کیفی چندانی در این ارتباط انجام نشده است (مقصودی و غله‌دار، ۱۳۹۰).

آلایه دیگر فرقه‌گرایی در سازمان‌های مورد مطالعه، مبالغه فرقه‌گرایانه رهبر - عضو است. این آلایه نشان می‌دهد که مدیریت فرقه‌گرای سازمان، اعضای سازمان را بر اساس ملاک فرقه‌گرایانه خود به دو دسته خودی و غیرخودی تقسیم می‌کند. سهم غیرخودی‌ها از این تقسیم‌بندی، مواجهه با شئون مختلفی از اقتدار‌مأبی مدیریت (зорگویی، قدرت‌نمایی، استفاده غیرمستولانه از قدرت، رفتار استبدادی و تفرقه‌افکنی) است. این در حالی است که مدیریت بر اساس مبالغه فرقه‌گرایانه رهبر - عضو به خودی‌ها (اعضاي فرقه) گرایش دارد و ضمن نرمش و مداهنه در برابر آنها، ناعدلاله منافعی از سازمان را به‌سوی ایشان سرازیر می‌کند. در همین ارتباط، پیش‌تر این ادعای نظری وجود داشت که فرقه‌ها در تقابل با مردم‌سالاری سازمانی اغلب و در عمل حق استقلال، آزادی، اعتراض و مشارکت را برای سایر افراد یا گروه‌ها با سلایق متنوع و متفاوت با خود قائل نیستند (پاچ، ۲۰۱۴).

به‌منظور انجام پژوهش‌های آتی در راستای این پژوهش، توجه به نکته‌ها و پیشنهادهای زیر حائز اهمیت است:

الف) طراحی و اعتباریابی سنجه‌ای برای پیمایش و پایش فرقه‌گرایی در سازمان مبتنی بر آلایه‌های شناسایی شده.

ب) انجام پژوهش در قلمرو مکانی دیگر و مقایسه یافته‌ها.

ج) انجام پژوهشی بر پایه نظریه داده‌بنیاد به‌منظور کاوش فرایند فرقه‌گرایی در سازمان.

د) انجام پژوهشی مبتنی بر راهبرد پژوهشی پدیدارنگاری با هدف شناسایی دیدگاه‌های متکثر درباره چیستی فرقه‌گرایی در سازمان.

ه) انجام پژوهشی در چارچوب رهیافت مدل‌بابی ساختاری تفسیری برای بررسی روابط علت و معلولی سلسه‌مراتبی میان پیشاندها و پیامدهای گوناگون فرقه‌گرایی در سازمان. انجام این پژوهش هم در قلمرو مکانی این پژوهش و هم در سایر قلمروها امکان‌بزیر است.

منابع

- ایمانی، حسن؛ قلی‌پور، آرین؛ آذر، عادل؛ پورعزت، علی اصغر (۱۳۹۸). شناسایی مؤلفه‌های سیستم تأمین منابع انسانی در راستای ارتقای سلامت نظام اداری. *مدیریت دولتی*، ۱۱(۲)، ۲۵۱-۲۸۴.
- توسلی، غلامعباس (۱۳۸۸). نظریه‌های جامعه‌شناسی. تهران. انتشارات سمت.
- جهانگیر، کیامرث؛ حسینی، سیده صدیقه (۱۳۹۱). دولتسازی در افغانستان و رهیافت واقع‌گرایی ساختارگرا. *فصلنامه سیاست، دهشیار، حسین* (۱۳۹۱). پارادوکس آمریکا در افغانستان: هویت چندگانه و حاکمیت تقسیم‌پذیر. *فصلنامه روابط خارجی*، ۴(۳)، ۵۴۷-۵۶۴.
- رهنورد، فرج‌الله؛ علی‌پور، حسین؛ دهدار، فرزین؛ خلیلی، حیدر (۱۳۹۸). چارچوب رابطه حکومت و مردم در ایران: رویکرد نهادی. *مدیریت دولتی*، ۱۱(۱)، ۴۶-۲۷.
- سردارنیا، خلیل‌الله؛ حسینی، سیدمه‌هدی (۱۳۹۳). چالش‌های اجتماعی دولتسازی مدرن در افغانستان. *فصلنامه سیاست جهانی*، ۳(۳)، ۳۷-۵۳.
- شفیعی، نوذر؛ اقبال، اقدس (۱۳۸۸). معماهی دموکراسی در افغانستان. *فصلنامه تحقیقات سیاسی و بین‌المللی*، ۱(۳)، ۱۹۷-۲۲۲.
- محبوب‌خواه، فرهاد؛ بیگ‌زاده، یوسف (۱۳۹۷). بررسی تأثیر منابع قدرت مدیران بر تعهد عاطفی کارکنان با نقش میانجی ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینی. *مدیریت دولتی*، ۱۰(۱)، ۱۶۱-۱۸۵.
- محمدی، حامد؛ الونی، سیدمه‌هدی؛ معمارزاده طهران، غلام‌رضاء؛ حمیدی، ناصر (۱۳۹۵). طراحی و تبیین الگوی اثربخش نظام اداری ایران. *مدیریت دولتی*، ۸(۴)، ۵۹۱-۶۱۶.
- مقصودی، مجتبی؛ غله‌دار، ساحره (۱۳۹۰). مشارکت زنان افغانستان در ساختار جدید قدرت پس از حادثه ۱۱ سپتامبر. *فصلنامه مطالعات روابط بین‌الملل*، ۱۷(۴)، ۱۷۹-۲۱۰.
- منوچهری، عباس؛ مزاری، صفورا (۱۳۸۷). سنجش نظری قانون اساسی جدید افغانستان با دموکراسی. *فصلنامه سیاست*، ۴(۳۹)، ۳۰۷-۳۲۲.
- هادیان، حمید (۱۳۸۸). ضعف ساختاری دولت - ملت‌سازی در افغانستان: جغرافیا و قومیت. *راهبرد*، ۱۸(۵۱)، ۱۵۲-۱۳۳.

References

- Afzalur Rahim, M. (2002). Toward a theory of managing organizational conflict. *International Journal of Conflict Management*, 13(3), 206-235.
- Al Wekhian, J. (2015). Conflict Management Styles in the Workplace: A Study of First Generation Arab Muslim Immigrants in the United States. *International Journal of Business and Management*, 10(11), 24-42.
- Ashforth, B.E., & Mael, F. (1989). Social identity theory and the organization. *Academy of Management Review*, 14(1), 20-39.

- Barki, H., & Hartwick, J. (2004). Conceptualizing the construct of interpersonal conflict. *International Journal of Conflict Management*, 15(3), 216-244.
- Beigzadeh, Y., & Mahbوبکه، F. (2018). Investigating the effect of managers' power resources on emotional commitment of employees considering the mediating role of personality characteristics on entrepreneurship. *Journal of Public Administration*, 10(1), 161-185. (in Persian)
- Bergami, M., & Bagozzi, R.P. (2000). Self-categorization, affective commitment and group self-esteem as distinct aspects of social identity in the organization. *British Journal of Social Psychology*, 4(4), 555-577.
- Brewer, J. (1992). Sectarianism and racism, and their parallels and differences. *Ethnic and Racial Studies*, 15(3), 352-364.
- Broad, G.M., Gonzalez, C., & Ball-Rokeach, S.J. (2014). Intergroup relations in South Los Angeles- Combining communication infrastructure and contact hypothesis approaches. *International Journal of Intercultural Relations*, 38, 47-59.
- Butcher, D., & Clarke, M. (2002). Organizational polotics: The cornerstone for organizational democracy, *Organizational Dynamics*, 31(1), 35-46.
- Cao, B., & Lin, W.Y. (2017). Revisiting the contact hypothesis: Effects of different modes of computer-mediated communication on intergroup relationships. *International Journal of Intercultural Relations*, 58, 23-30.
- Colaizzi, P.F. (1978). *Psychological research as a phenomenologist views it*. In R.S., Valle & M., King (Eds.), Existential-phenomenological alternatives for psychology, New York: Oxford University Press, 48-71.
- Cook, S.W. (1985). Experimenting on social issues: The case of school desegregation. *American Psychologist*, 40(4), 452-460.
- Creswell, J.W. (2007). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches*. London: Sage.
- Daheshiar, H. (2012). Paradox of America in Afghanistan: Multipple identity and devidable sovereignty. *Foreign Relations*, 4(3), 59-86. (in Persian)
- Dawes, C.T., & Fowler, J.H. (2009). Partisanship, voting, and the dopamine D2 receptor gene, *The Journal of Politics*, 71(3), 1157-1171.
- De Dreu, C.K., Van Dierendonck, D., & Dijkstra, M.T. (2004). Conflict at work and individual well-being. *International Journal of Conflict Management*, 15(1), 6-26.
- Dickson, D., & Hargie, O. (2006). Sectarianism in the Northern Ireland workplace. *International Journal of Conflict Management*, 17(1), 45-65.
- Dickson, D., Hargie, O., & Nelson, S. (2004). Cross-community communication and relationships in the workplace: A case study of a large Northern Ireland organization. In O. Hargie, & D. Dickson (Eds.), *Researching the Troubles: Social Science Perspectives on the Northern Ireland Conflict*, Edinburgh: Mainstream Publishing, 183-207.
- Dixon, J.A., & Durrheim, K. (2003). Contact and the ecology of racial division: Some varieties of informal segregation. *British Journal of Social Psychology*, 42, 1-23.

- Dovidio, J.F., Gaertner, S.L., Kawakami, K., & Hodson, G. (2002). Why can't we just get along? Interpersonal biases and interracial distrust. *Cultural Diversity and Ethnic Minority Psychology*, 8(2), 88-102.
- Edwards, L.M. (2010). State-building in Afghanistan: A case showing the limits? *International Review of the Red Cross*, 92(880), 967-991.
- Ellison, C.G., Shin, H., & Leal, D.L. (2011). The contact hypothesis and attitudes toward Latinos in the United States. *Social Science Quarterly*, 92(4), 938-958.
- Finlay, A. (1993). Sectarianism in the Workplace: the case of the Derry shirt industry 1868–1968. *Irish Journal of Sociology*, 3(1), 79-94.
- Frølund Thomsen, J.P. (2012). How does intergroup contact generate ethnic tolerance? The contact hypothesis in a Scandinavian context. *Scandinavian Political Studies*, 35(2), 159-178.
- Gaertner, S.L., Rust, M.C., Dovidio, J.F., Bachman, B.A., Anastasio, P.A. (1996). *The contact hypothesis: The role of a common ingroup identity on reducing intergroup bias among majority and minority group members*. In J.L. Nye, & A.M. Brower (Eds.), What's social about social cognition? Research on socially shared cognition in small groups, Thousand Oaks, CA: Sage Publications, Inc, 230-260.
- Geckil, T., Tikici, M. (2016). Hospital employees' organizational democracy perceptions and its effects on organizational citizenship behaviors. *Asian Pacific Journal of Health Science*, 3(2), 123-136.
- Graham, P., Walsh, D., & McCartney, G. (2012). Shipyards and sectarianism: How do mortality and deprivation compare in Glasgow and Belfast?, *Public Health*, 126(5), 378-385.
- Guo, T.C., & Li, X. (2016). Positive relationship between individuality and social identity in virtual communities: Self-categorization and social identification as distinct forms of social identity. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*, 19(11), 680-685.
- Hadian, H. (2009). Structural weakness of nation-state building in Afghanistan. *Strategy*, 18(51), 133-152. (in Persian)
- Harrison, J.S., & Freeman, R.E. (2004). Democracy in and around organizations: Is organizational democracy worth the effort?. *The Academy of Management Executive*, 18(3), 49-53.
- Haslam, S. A., Eggins, R. A., & Reynolds, K. J. (2003). The ASPIRe model: Actualizing social and personal identity resources to enhance organizational outcomes. *Journal of Occupational and Organizational Psychology*, 76(1), 83-113.
- Hewstone, M. (2003). Panacea for prejudice. *Psychologist*, 16(7), 352-355.
- Hewstone, M., Rubin, M., & Willis, H. (2002). Intergroup bias. *Annual Review of Psychology*, 53, 575-604.
- Hogg, M.A., & Reid, S.A. (2006). Social identity, self-categorization, and the communication of group norms. *Communication Theory*, 16(1), 7-30.
- Hogg, M.A., & Terry, D.I. (2000). Social identity and self-categorization processes in organizational contexts. *Academy of Management Review*, 25(1), 121-140.

- Hornsey, M.J. (2008). Social identity theory and self-categorization theory: A historical review. *Social and Personality Psychology Compass*, 2(1), 204-222.
- Howard, J. (2000). Social psychology of identities. *Annual Review of Sociology*, 26, 367-393.
- Imani, H., Gholipour, A., Azar, A., & Pourezzat, A.A. (2019). Identifying components of staffing system to develop administrative integrity. *Journal of Public Administration*, 11(2), 251-284. (in Persian)
- Jahangir, K., & Hosseini, S. (2014). Government establishment at Afghanistan in framework of structuralist realism. *Politic Quarterly*, 44(3), 547-564. (in Persian)
- Kanas, A., Scheepers, P., & Sterkens, C. (2017). Positive and negative contact and attitudes towards the religious out-group: Testing the contact hypothesis in conflict and non-conflict regions of Indonesia and the Philippines. *Social Science Research*, 63, 95-110.
- Korostelina, K. (2014). Intergroup identity insults: A social identity theory perspective. *Identity*, 14(3), 214-229.
- Landells, E., & Albrecht, S. L. (2013). Organizational political climate: Shared perceptions about the building and use of power bases. *Human Resource Management Review*, 23(4), 357–365.
- Leonardelli, G.J., & Toh, S.M. (2015). Social categorization in intergroup contexts: Three kinds of self-categorization. *Social and Personality Psychology Compass*, 9(2), 69-87.
- Liechty, J., & Clegg, C. (2001). *Moving beyond sectarianism: Religion, conflict, and reconciliation in Northern Ireland*. Dublin: The Columba Press.
- Macrae, C. N., & Bodenhausen, G. V. (2000). Social cognition: Thinking categorically about others. *Annual Review of Psychology*, 51, 93-120.
- Maghsudi, M., & Ghallehdar, S. (2011). Political participation of Afghanistan women in the new structure of power in post 11 September event. *Studies of International Relations Journal*, 4(17), 179-210. (in Persian)
- Manoochehri, A., & Mazari, S. (2010). Afghanistan's new constitution and democracy: A theoretical evaluation. *Politic Quarterly*, 39(4), 307-322. (in Persian)
- McKeown, S., & Dixon, J. (2017). The “contact hypothesis”: Critical reflections and future directions. *Social and Personality Psychology Compass*, 11(1), 1-13.
- McVeigh, R. (1995). Cherishing the children of the nation unequally: sectarianism in Ireland. In P. Clancy, S. Drudy, K. Lynch, and L. O'Dowd (Eds.), *Irish Society: Sociological Perspectives*, Dublin: Institute of Public Administration, 620-52.
- Mohammadi, H., Alvani, S.M., Memarzadehtehran, G., & Hamidi, N. (2016). Designing and developing Iran administrative system effectiveness model. *Journal of Public Administration*, 8(4), 591-616. (in Persian)
- Mozes, M., Josman, Z., & Yaniv, E. (2011). Corporate social responsibility organizational identification and motivation. *Social Responsibility Journal*, 7(2), 310-325.
- Nielsen, I., & Smyth, R. (2011). The contact hypothesis in urban china: the perspective of minority-status migrant workers. *Journal of Urban Affairs*, 33(4), 469-481.

- Onorato, R.S., & Turner, J.C. (2004). Fluidity in the self-concept: the shift from personal to social identity. *European Journal of Social Psychology*, 34(3), 257-278.
- Paolini, S., Hewstone, M., Cairns, E., & Voci, A. (2004). Effects of direct and indirect cross-group friendships on judgments of Catholics and Protestants in Northern Ireland: The mediating role of an anxiety-reduction mechanism. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 30(6), 770-786.
- Pausch, M. (2014). Workplace democracy: From a democratic ideal to a managerial tool and back. *The Innovation Journal*, 19(1), 1-14.
- Pearson, A.W., Ensley, M.D., & Amason, A.C. (2002). An assessment and refinement of Jehn's intragroup conflict scale. *International Journal of Conflict Management*, 13(2), 110-126.
- Pettigrew, T.F., & Tropp, L.R. (2006). A meta-analytic test of intergroup contact theory. *Journal of Personality and Social Psychology*, 90(5), 751-783.
- Rahnavard, F., Alipour, H., Dehdar, F., & Khalili, H. (2019). The framework of government-citizen relationship in Iran: An institutional approach. *Journal of Public Administration*, 11(1), 27-46. (in Persian)
- Roberson, L., Deich, E.A., Brief, A.P., & Block, C.J. (2003). Stereotype threat and feedback seeking in the workplace. *Journal of Vocational Behavior*, 62(1), 176-188.
- Russell, R.D. (1957). The consequences of sectarianism for social participation. *Social Forces*, 35(4), 331-334.
- Sardarnia, K., & Hosseini, M. (2014). Social challenges of modern government establishment in Afghanistan. *World Politics*, 3(3), 37-63. (in Persian)
- Shafiee, N., & Eqbal, A. (2009). The puzzle of democracy in Afghanistan. *Political and International Researches Quarterly*, 1(3), 197-222. (in Persian)
- Sherman, J.W., Klein, S.B., Laskey, A., & Wyer, N.A. (1998). Intergroup bias in group judgment processes: The role of behavioral memories. *Journal of Experimental Social Psychology*, 34(1), 51-65.
- Simon, B., & Hastedt, C. (1999). Self-aspects as social categories: The role of personal importance and valence. *European Journal of Social Psychology*, 29(4), 479-487.
- Sinclair, L., & Kunda, Z. (2000). Motivated stereotyping of women: She's fine if she praised me but incompetent if she criticized me. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 26(11), 1329-1342.
- Stangor, C., Lynch, L., Duan, C., & Glass, B. (1992). Categorization of individuals on the basis of multiple social features. *Journal of Personality and Social Psychology*, 62(2), 207-218.
- Tavassoli, G. (2009). *The theories of sociology*. Tehran: Samt. (in Persian)
- Teng, C. I. (2017). Impact of avatar identification on online gamer loyalty: Perspectives of social identity and social capital theories. *International Journal of Information Management*, 37(6), 601-610.

- Voci, A., & Hewstone, M. (2003). Intergroup contact and prejudice toward immigrants in Italy: The mediational role of anxiety and the moderational role of group salience. *Group Processes & Intergroup Relations*, 6(1), 37-54.
- Ward, C., & Masgoret, A.M. (2006). An integrative model of attitudes toward immigrants. *International Journal of Intercultural Relations*, 30(6), 671-682.
- Wyer, N.A. (2010). Selective self-categorization: Meaningful categorization and the in-group persuasion effect. *The Journal of Social Psychology*, 150(5), 452-470.
- Yazdani, N. (2010). Organizational democracy and organization structure link: Role of strategic leadership & environmental uncertainty. *IBA Business Review*, 5(2), 51-74
- Zhao, H., Kessel, M., & Kratzer, J. (2014). Supervisor–subordinate relationship, differentiation, and employee creativity: A self-categorization perspective. *The Journal of Creative Behavior*, 48(3), 165-184.

